

Efterskand fri premielista
Spar Edra kuponger
The Royal Crown Soap Co. Ltd.
654 Main Street, Winnipeg

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ROYAL CROWN SOAP
Winnipeg, Manitoba

ARG. (YEAR) 27.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 6 NOVEMBER 1919.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

No. 45.

ALLVARSKAMP

Oaktat regeringsförbundet på 400.000 kolgruvare i Staterna ut på strejk. Gompers försvarar deras krav och åtgärder.

Lokomotivförarnas förbund begär en industrikommission.

Det kom till strejk och det oaktat regeringen utfärdade förbud däremot. Som bekant påstods det, att strejken bestod av att arbetarna själva haft tillfälle avgöra saken genom röstning. Om det verkligen är så — och det synes vara så — föreligger också en stor lucka i möjligheten att bevisa strejkens berättigande. Ett annat skäl, som kan andragas emot denna åsikt, är att den sattes i seent just i samband med vinterns och den svåra källdens inbrott.

Kriget har lekt uppört, eftersom det samma tillkom genom ett kongressbeslut, vilket ännu inte blivit upphävt. Att krigstillståndet ännu fortfarande kvar är tydligt därigenom att så många förbud, berörande därpå, ännu hållas vid makt. Tidningspressen är alltså underkastad censur, och den spridningstillstånd som för krigets skull beslutades sedan stillståndet var ingånget, hålls ännu i kraft och tillämpas strängt än någonstans. I det fall hotas möjligheten egendom med konfiskering. I gruvarbetarnas fall var det blott fråga om att de skulle vidhålla krigstidens kontrakt, till de traktaten ratificerats och kriget alltså vore slut.

Det är en sorglig förvirring i rättsbegreppet. I all i ett fritt land individens oförtrytliga rättighet att vägra att arbeta anses liktydlig med rätt att hindra andra från att arbeta. Detta är en fråga, om vilken det borde råda mera än en mening även i fredstid, annärker en samtida.

Detta är nu en enda av saken. Men det finnes också en annan. Först och främst påpekas från arbetareledarna, att kolbörnsarbetare arbetat från att arbeta full tid, detta, för att kolbörns skola kunna hållas öppna. Sålunda skulle den av regeringen vidtagna åtgärden vara ett direkt handtag åt arbetsgivarna att kunna ånyo utnyttja kolbörnsarbetarna. Detta skäl väger naturligtvis mycket tungt.

Därnäst framhålls av Samuel Gompers, efter att "Injunction" utfärdats, att de samsade arbetareledarna därigenom avstängdes från ledningen av strejken, vilket kunde medföra stor risk. Upp till i tisdags hade dock inga oroligheter yppat sig.

Emellertid ha trupper hela tidningen hållits redo för den händelse sådana skulle utbräta.

Järnvägsmännens förordanden ha sökt att tränga medel emellan, men deras försök har icke resulterat i några effektiva åtgärder.

Presidenten har satt ett minimumpris på kol och i de olika staterna va vederbörliga myndigheter vidtagit alla möjliga åtgärder för att skydda allmänheten. En av dessa — konfiskerandet av till Canada destinerat kol — har framkallat protest härifrån.

På en del ställen arbetas fortfarande i vissa gruvor, och om någon picketering, som kunde framkalla våld, synes det ännu icke ha varit fråga. Bronskolgruvorna i North Dakota skola hållas i gång.

Från Cleveland, Ohio, har meddelats att man begärt en regeringsundersökning om strejken för att kunna få till stånd skiljedöm.

SVENSK FÖRSÄKRING.

På de svenska debetsidorna i år, vilka utsändas på hösten, står en ny post, "olycksfallsförsäkringsavigt". Den summera, som därvid är upptagen, är den avgift, som Riksförsäkringsanstalten påfört vederbörande för försäkring av hans tjänare eller andra arbetare enligt den gällande olycksfallsförsäkringslagen.

Enligt denna lag skall envar arbetare vara försäkrad för skada till följd av olycksfall i arbete. Med arbetare förstås härvid med vissa undantag icke endast kroppsliga arbetare i olika yrken och verksamheter, såsom industriarbetare, landbruksarbetare o. s. v., utan även jungfrur och andra tjänare i hushåll exempelvis vedkarlar, vidare affärsbiträden, kontorister m. fl., allig för så vitt icke vederbörande årsavgift överskrider \$300. Från nästa år kommer denna löngrens att höjas till \$300.

I samband med den stundande kronopbudens uppbäras nu försäkringsavgifter för år 1918 för sådana arbetare, som endast hava ett mindre antal arbetare, högst 4, hos sig anställda. På denna väg får således den en affär, el. dyll, erlagas sin avgift för de anställda olycksfallsförsäkring.

En förmögenhet på \$20.000 efterlämnades av framlidna miss Ida Johnson i Rockford, Ill. Ålderdomshemmet i Joliet erhåller härvid \$300 och barn- och ungdomshemmet i Andover \$100, medan återstoden tillfaller sex systerdottrar.

Internationella Konferensen.

Canadas ombud inge protest.

Den gäller representationsproportioner samt gäller även betänkligheter rörande Staternas ställning.

Den internationella arbetarekonferensen, vars avhållande ingår såsom ett av momenten i fredstraktaten mellan makterna, har nu påbörjat sina arbeten i Washington, D.C., U.S.A. Programmet omfattar huvudsakligen fem punkter, nämligen: Genomsförande av principen om Stimmarsdagen; arbetslöshetsproblemet; kvinnöarbete; barnarbetet; nattarbete och samband därmed stände frågor.

Canadas delegation till denna konferens utgöres av följande: Regeringens delegater: Arbetaminister Hon. G. D. Robertson samt presidenten för privy council Hon. N. W. Rowell.

Räddgivare till dessa: Deputy minister of Labor F. A. Ackland, vidare L. C. Christie och H. G. Brown. Provisarens ombud: Nova Scotia — D. A. Cameron, H. L. A. Sidney, Prince Edward Island — Hon. W. L. Mackenzie King, Quebec — Louis Gouin, deputy min of labor för Quebec.

Ontario — Dr. W. A. Riddell, deputy minister of labor för Toronto, Manitoba — Hon. T. H. Johnson, attorney general för Manitoba, Saskatchewan — T. H. Molloy, sekreterare för bureau of labor för Saskatchewan.

Arbetsgivarnas representant — S. R. Parsons, Toronto (med hans räddgivare). Arbetarnas delegat — K. M. Draper (med hans räddgivare).

Som hela delegationens sekreterare fungerar Gerald H. Brown. Strax vid konferensens öppnande inläse Canadas representanter en protest mot sammansättningen av den ledning, som i en "International Labor Office" skall skapas. Den punkt det gäller anses vara av synnerligt stor betydelse, enär den i sig innefattar Canadas rätt att — på grund av landets industriella vikt och betydelse — nämnas en av medlemmarna i denna sammansättning. Canadas delegater anse sig icke böra taga risken att få detta val uteslutande bestämt av andra, då t. ex. det skulle kunna hända att en nation av betydligt mindre industriell kraft överflyttade detta land i valet.

Den samling av "ledare" i den gigantiska apparaten, det här är fråga om, skall bestå av 24 medlemmar, därav 12 väljas som regeringsmedlemmar, 6 som arbetsgivareombud och 6 som arbetarnas ombud. Av de 12 regeringsrepresentanterna nomineras 8 av de medlemmar i konferensen, som "äro av huvudsaklig industriell betydelse". Såsom dessa åtta ha nämnts: Forenta Staterna, Storbritannien, Frankrike, Italien, Belgien, Japan, Schweiz och Spanien.

Sedan — som det ser ut — även Tyskland torde bli representerat i konferensen, kommer det landet möjligen att undantränga Spanien.

Nu hålla emellertid Canadas delegater förde (och det med rätta) att Canada borde vara ett av de åtta landen, som anses vara "av huvudsaklig industriell betydelse" och alltså berättigat till en medlem i den administrerande samlingen i "International Labor Office".

Vid ytterligare fortsatta sammanträden ha Canadas ombud från arbetsgivarens sida även beslutat resa invändningar ifråga om Stimmarsdagen, studlag på uppfattningen att konventionen icke är allmänt ratificerad.

Dessa omöjliga invändningar härvid lag stöds på tre punkter, nämligen: Den canadiska befolkningens vittgående avsevärd fråga om arbetsanställning; Dominionens utsträckning och den därpå beredande svarigheten att transportera och marknadsföra Canadas produkter; samt säsong- och klimatförhållanden, vilka i stor utsträckning bestämma produktionen från naturresurserna här i landet.

De göra också ett uttalande rörande tvivelsämlet, huruvida Forenta Staterna kommer att alls officiellt delta i konferensens förhandlingar. Och, mena de, Canadas handlingssätt i denna punkt bör till stor del bestämmas av Staternas handlingssätt.

I denna mycket viktiga punkt har arbetsgivaredelegaten Parsons från Canada haft samtal med Staternas arbetsbetsminister. Staternas senat har ännu icke ratificerat fredstraktaten och härnär kanske icke göra det, medan denna konferens är samlad.

I mitten av augusti arrester Carl Damme med sin syster och sin lille son från Gardner, Mass., till sitt hem i Svartnäs, där han ägde en liten egendom. Nu ingår den sorgliga underretningen att han avlidit dödsfall och begravdes den 15 september. Han var en heit ung man, endast en 25 å 30 år gammal, och var frisk och stark hela tiden han vistades i Amerika.

RYSKA SMÄLLAR

Bolsjevikerna göra läjonartat motstånd, men deras batterier synas ha blivit tystade.

Den 31 okt. meddelade telegraferna, att general Yudenitch mest utrymna Gatchina, emedan bolsjevikerna höllo på att avskära hans förbindelselinjer. Stora truppsamlingar ha av dem hölls mot generalen samt även mot general Denikine i syfte att hindra Moskvas fall. Dock såges Denikine ha återträtt Orel. Men däremot har han mest utrymna Voronezh.

Bolsjevikernas krigsminister, Leon Trojky, har hållit ett eldande tal till sina trupper, därvid han uppmanat dem att icke geiva fienden tid att vila. Driv honom undan, stryp honom, slå honom utan skonsambet, utropade han samt tillade: "Vilans timma för oss kommer, då avfallingarna blivit förstörda."

Emellertid hade telegraferna i måndags att bolsjevikbatterier i och omkring Kronstadt och Krasnaja-Gorkia nedstytats av ett bombardement från de allierades krigsflotta. Starka explosioner på båda platserna tydde på, att stora ammunitionsförråd träffats av kulorna.

I detta sammanhang kan meddelas, att Finlands oberoende förmigen medgivits av premiärminister i nordvästra Ryssland, den anti-bolsjevistiska Länssamfundet. Detta har tydligen skett i syfte att få de finska truppsamlingarna att sluta sig till de ryska trupperna mot Petrograd.

Stålverksstrejken

I tisdags ingick strejken vid stålverken i Stockholm (för den 1:sta ha vi på sin tid redogjort och något även av omständigheter i samband med den 2:dra) påbörjades 3 okt. Endast en del av vad som därvid framkom har hunnit meddelas i de nu utkomna hemmasvenska tidningarna. Därav skola vi medela det mest viktiga.

Hadjetjache, som nu avlade fullt beaktande, berättade om ett av mordet, då Calvé inkommit i tamburen till villan på Hadjetjache kommunt 2 mot honom med revolvern i handen och sagt till honom att han vore hos veder gärdet, varefter Calvé blivit bunden och förde i den trappa upp. På domarens fråga om det varit Hadjetjache som givit befälingen om Calvé kunde svarade Hadjetjache: "Har kunde jag se något göra så då det icke fanns några befälingar, utan alla vore eniga". Vi hade förut kommit överens om saken och hur den skulle utvecklas. Allt hade sedan gått som vi berättat.

Domaren: Om Calvé flytt ur villan eller försökt fly, hade Hadjetjache varit för avsikt att skjuta honom eller skulle han fått gå?

Denna fråga svarade Hadjetjache mycket svävande på och påstod att han icke kunde komma ihåg om det beslutats något, för detta fall. Hadjetjache. Bittenbinder. Porenko och Lehre hade varit med ute i villan då Calvé fängslades, Bittenbinder och Lehre hade visiterat honom, men Hadjetjache visste icke om man hade funnit några pengar. En klocka hade man funnit. Sedan han väl blivit placerad i stoken och handbälbandet fastsatt om halsen på honom, hade han hört angående sina förbindelser med bolsjevikerna.

Av förhöret synes framgå att platern på förhand vore rätt noggrant utstakade och posterna vore fördelade mellan medlemmarna. Hadjetjache påstod emellertid vid flera tillfällen att alla handlade på eget initiativ, ett påstående som åklagaren emellertid icke ville sätta till. Han ansåg nämligen att det varit alldeles omöjligt att sakerna gått så väl i lås, utan att det fanns någon befällyende vilja.

I beslutet om mordet på Ardasjev hade "alla" deltagit när man fått veta att han var bolsjevikagent. Ettinger var dock i Malmö, och fru Ronkone och George de Gysser vistades ute i villan vid Bollstans.

Då man visiterade Ardasjev fann man bl. a. de pengar som funnos i ställskrinet. Det konstaterades därigenom att Ardasjev var bolsjevikagent, och därmed var hans öde avgjort.

Då förhöret med Hadjetjache var slut höll advokaten von Melsted ett litet anförande. Det kan konstateras att Hadjetjache avlagt en mycket fullständig bekännelse om sina egna handlingar och likaså lämnat upplysningar om sina medhjälpars.

Det enda han bestrider är att han varit organiserad ledare. Han gör i stället gällande att inom organisationen rådde fullt kamratskap, men att "Bittenbinder varit den verksamaste, ehuru vilja vore besjälade av samma intressen. Kvinnorna hade dock knappast fattat vad det var fråga om, vilken inbrott och vilka konsekvenser deras handlingar kunde ha. De ha varit viljliga redskap, utan eget ansvar. Beaktande för Hadjetjaches sinnesstämning är att han vänt sig till personen utanför rätten för att bedja dem verka för att han om han dömes till döden måtte få falla, inte för fallblin, utan för en gevärskammare som en soldat. Från början hade han troit att rättsstridiga handlingar av utnämningar gentemot utnämningar icke skulle dömas efter svensk lag. Nu sedan detta misstänkligt rättsfall han varit emottaget beaktat vad han gjort, men säger att han handlat till följd av de ideella beaktelsegrunder han från början gjort gällande.

Stockholms-Tidningens meddelar ett rykte om att chefen för Hallbergs fredsmedelsaktiebolag, generalkonseul Jean Johanson, skulle varit utsedd till offer för Hadjetjaches mord och viljövilligt utvald av den allvarliga sjukdomen. Han är dock fortfarande i fullt närvarande. Han är dock fortfarande i fullt närvarande.

Lämnar tidningsmannabanan. Mr. J. A. Eastland har sått sitt tryckeri och sin tidning i Karlstad, Minn., till en mr Berg där i staden. Av en kollega där i staden får han det visor det att han var oförsäkrad kamps för vad han ansåg vara rätt.

VILL BLI PRESIDENT

Förbundsdebetator Peindexter anmäler sig som sökande den republikanska presidentnomineringen 1920.

I det förbundsdebetator Miles Peindexter från Washington framträtt som presidentkandidat för nästa års val, har han särskilt betonat, att Forenta Staternas regering är grundad på principen att ingen särskild klass skall kontrollera den och att var och en skall åtnjuta absolut trygghet under lagen för sin person och ägendom. Ett sammandrag av huvudpunkterna i hans program innehåller bl. a. att regeringen bör ge tillräckligt skydd åt amerikanska medborgare i Mexico; att utnämningar som avsåg sig "första papper" för att ändra krigstjänst, skola deporteras; att nationen ej kan behållas värken av kapital eller arbete och att den senare gruppen rättvis anses skola erkännas. Vidare påtrykas en återgång med hänsyn till Amerika särställning i världen och internationaliseringsprocessens upphörande; slöberiet under kriget bör ge vika för klok ekonomi; förbindelserna med den övriga världen bör vara under Amerika kontroll; en tillräcklig handelsflotta är nödvändig för nationell välmåga; ett omfattande system av statens järnvägar tillstyrkas; fred med Tyskland bör förklaras genast; fredstraktaten bör avskaffas; invackringarna med utlandet; alla amerikanska soldater böra genast hemkallas från Europa och Asien; Monroe doktrinen bör återställas till sin fulla kraft och verkan; och då kriget är slut, bör folket få njuta den fred, som dess seger vunnit.

Den tredje rannsakningen med rysskan i Stockholm (för den 1:sta ha vi på sin tid redogjort och något även av omständigheter i samband med den 2:dra) påbörjades 3 okt. Endast en del av vad som därvid framkom har hunnit meddelas i de nu utkomna hemmasvenska tidningarna. Därav skola vi medela det mest viktiga.

Hadjetjache, som nu avlade fullt beaktande, berättade om ett av mordet, då Calvé inkommit i tamburen till villan på Hadjetjache kommunt 2 mot honom med revolvern i handen och sagt till honom att han vore hos veder gärdet, varefter Calvé blivit bunden och förde i den trappa upp. På domarens fråga om det varit Hadjetjache som givit befälingen om Calvé kunde svarade Hadjetjache: "Har kunde jag se något göra så då det icke fanns några befälingar, utan alla vore eniga". Vi hade förut kommit överens om saken och hur den skulle utvecklas. Allt hade sedan gått som vi berättat.

Domaren: Om Calvé flytt ur villan eller försökt fly, hade Hadjetjache varit för avsikt att skjuta honom eller skulle han fått gå?

Denna fråga svarade Hadjetjache mycket svävande på och påstod att han icke kunde komma ihåg om det beslutats något, för detta fall. Hadjetjache. Bittenbinder. Porenko och Lehre hade varit med ute i villan då Calvé fängslades, Bittenbinder och Lehre hade visiterat honom, men Hadjetjache visste icke om man hade funnit några pengar. En klocka hade man funnit. Sedan han väl blivit placerad i stoken och handbälbandet fastsatt om halsen på honom, hade han hört angående sina förbindelser med bolsjevikerna.

Av förhöret synes framgå att platern på förhand vore rätt noggrant utstakade och posterna vore fördelade mellan medlemmarna. Hadjetjache påstod emellertid vid flera tillfällen att alla handlade på eget initiativ, ett påstående som åklagaren emellertid icke ville sätta till. Han ansåg nämligen att det varit alldeles omöjligt att sakerna gått så väl i lås, utan att det fanns någon befällyende vilja.

I beslutet om mordet på Ardasjev hade "alla" deltagit när man fått veta att han var bolsjevikagent. Ettinger var dock i Malmö, och fru Ronkone och George de Gysser vistades ute i villan vid Bollstans.

Då man visiterade Ardasjev fann man bl. a. de pengar som funnos i ställskrinet. Det konstaterades därigenom att Ardasjev var bolsjevikagent, och därmed var hans öde avgjort.

Då förhöret med Hadjetjache var slut höll advokaten von Melsted ett litet anförande. Det kan konstateras att Hadjetjache avlagt en mycket fullständig bekännelse om sina egna handlingar och likaså lämnat upplysningar om sina medhjälpars.

Det enda han bestrider är att han varit organiserad ledare. Han gör i stället gällande att inom organisationen rådde fullt kamratskap, men att "Bittenbinder varit den verksamaste, ehuru vilja vore besjälade av samma intressen. Kvinnorna hade dock knappast fattat vad det var fråga om, vilken inbrott och vilka konsekvenser deras handlingar kunde ha. De ha varit viljliga redskap, utan eget ansvar. Beaktande för Hadjetjaches sinnesstämning är att han vänt sig till personen utanför rätten för att bedja dem verka för att han om han dömes till döden måtte få falla, inte för fallblin, utan för en gevärskammare som en soldat. Från början hade han troit att rättsstridiga handlingar av utnämningar gentemot utnämningar icke skulle dömas efter svensk lag. Nu sedan detta misstänkligt rättsfall han varit emottaget beaktat vad han gjort, men säger att han handlat till följd av de ideella beaktelsegrunder han från början gjort gällande.

Stockholms-Tidningens meddelar ett rykte om att chefen för Hallbergs fredsmedelsaktiebolag, generalkonseul Jean Johanson, skulle varit utsedd till offer för Hadjetjaches mord och viljövilligt utvald av den allvarliga sjukdomen. Han är dock fortfarande i fullt närvarande.

Lämnar tidningsmannabanan. Mr. J. A. Eastland har sått sitt tryckeri och sin tidning i Karlstad, Minn., till en mr Berg där i staden. Av en kollega där i staden får han det visor det att han var oförsäkrad kamps för vad han ansåg vara rätt.

MANNAMÅN

En hel del finnes att lära ur Carnegie-stiftelsens nya utkomna stora rapport.

En rapport från den kända Carnegie-stiftelsen, försedd med förord av Elihu Root och utarbetad av Boston-journalisten Reginald Heber Smith, innehåller en hel del uttalanden av betydelse för den amerikanska rättsvisan. Det heter där bl. a. "Tillämpningen av den amerikanska rättsvisan är ej opartisk; de rika och de fattiga äro ej lika inför lagen; den traditionella metoden med rättsvisans handhavare har gjort att rättens dörr stängas för de fattiga och har lett till ett påtagligt förnekande av rättvisa i alla delar av landet åt miljoner människor."

Vidare säges: "De förändrade förhållandena i vilka vi rörliga rättsorganisation med sitt fasta maskineri, ej kunde anpassa sig, bero huvudsakligen på tvän dring, den avlösnade klassens uppvisning och framför allt på den förvärande tillväxten i stadsbefolkningen med allt vad därtill hörer. Med stora städer kom det oändligt komplexa i modern tid, i affärer och i allmänhet sådana förhållanden, som främst lagsättning."

Sedan han anfört auktoriteter för detta påstående, säger rapportens författare: "Det stora flertalet av våra domare och jurister betrakta läget med likgiltighet. De kunna ej bakom detta förvägrade av rättvisa se det lidande och den tragedi det framkallar, den skada som tillfogas enskilda liv och dess inflytande på fördröjande av våra amerikanseringsprogram. Förvägrade rättvisa är icke blott negativt i sin verkan; den befördar verksam bedrägeri och oärlighet. Samvetslösa arbetsgivare, som se löntagarer oför många att tillfingna sig betalning, ha med berätt mot hyrt arbetare utan ringaste avsikt att betala dem. Några arbetsgivare, som själva äro fattiga, söka på detta sätt få ett övertag. Det skola vi medela det mest viktiga."

Hadjetjache, som nu avlade fullt beaktande, berättade om ett av mordet, då Calvé inkommit i tamburen till villan på Hadjetjache kommunt 2 mot honom med revolvern i handen och sagt till honom att han vore hos veder gärdet, varefter Calvé blivit bunden och förde i den trappa upp. På domarens fråga om det varit Hadjetjache som givit befälingen om Calvé kunde svarade Hadjetjache: "Har kunde jag se något göra så då det icke fanns några befälingar, utan alla vore eniga". Vi hade förut kommit överens om saken och hur den skulle utvecklas. Allt hade sedan gått som vi berättat.

Domaren: Om Calvé flytt ur villan eller försökt fly, hade Hadjetjache varit för avsikt att skjuta honom eller skulle han fått gå?

Denna fråga svarade Hadjetjache mycket svävande på och påstod att han icke kunde komma ihåg om det beslutats något, för detta fall. Hadjetjache. Bittenbinder. Porenko och Lehre hade varit med ute i villan då Calvé fängslades, Bittenbinder och Lehre hade visiterat honom, men Hadjetjache visste icke om man hade funnit några pengar. En klocka hade man funnit. Sedan han väl blivit placerad i stoken och handbälbandet fastsatt om halsen på honom, hade han hört angående sina förbindelser med bolsjevikerna.

Av förhöret synes framgå att platern på förhand vore rätt noggrant utstakade och posterna vore fördelade mellan medlemmarna. Hadjetjache påstod emellertid vid flera tillfällen att alla handlade på eget initiativ, ett påstående som åklagaren emellertid icke ville sätta till. Han ansåg nämligen att det varit alldeles omöjligt att sakerna gått så väl i lås, utan att det fanns någon befällyende vilja.

I beslutet om mordet på Ardasjev hade "alla" deltagit när man fått veta att han var bolsjevikagent. Ettinger var dock i Malmö, och fru Ronkone och George de Gysser vistades ute i villan vid Bollstans.

Då man visiterade Ardasjev fann man bl. a. de pengar som funnos i ställskrinet. Det konstaterades därigenom att Ardasjev var bolsjevikagent, och därmed var hans öde avgjort.

Då förhöret med Hadjetjache var slut höll advokaten von Melsted ett litet anförande. Det kan konstateras att Hadjetjache avlagt en mycket fullständig bekännelse om sina egna handlingar och likaså lämnat upplysningar om sina medhjälpars.

Det enda han bestrider är att han varit organiserad ledare. Han gör i stället gällande att inom organisationen rådde fullt kamratskap, men att "Bittenbinder varit den verksamaste, ehuru vilja vore besjälade av samma intressen. Kvinnorna hade dock knappast fattat vad det var fråga om, vilken inbrott och vilka konsekvenser deras handlingar kunde ha. De ha varit viljliga redskap, utan eget ansvar. Beaktande för Hadjetjaches sinnesstämning är att han vänt sig till personen utanför rätten för att bedja dem verka för att han om han dömes till döden måtte få falla, inte för fallblin, utan för en gevärskammare som en soldat. Från början hade han troit att rättsstridiga handlingar av utnämningar gentemot utnämningar icke skulle dömas efter svensk lag. Nu sedan detta misstänkligt rättsfall han varit emottaget beaktat vad han gjort, men säger att han handlat till följd av de ideella beaktelsegrunder han från början gjort gällande.

Stockholms-Tidningens meddelar ett rykte om att chefen för Hallbergs fredsmedelsaktiebolag, generalkonseul Jean Johanson, skulle varit utsedd till offer för Hadjetjaches mord och viljövilligt utvald av den allvarliga sjukdomen. Han är dock fortfarande i fullt närvarande.

Lämnar tidningsmannabanan. Mr. J. A. Eastland har sått sitt tryckeri och sin tidning i Karlstad, Minn., till en mr Berg där i staden. Av en kollega där i staden får han det visor det att han var oförsäkrad kamps för vad han ansåg vara rätt.

Enligt ett uttalande från den amerikanska rättsvisan är det lidande och den tragedi det framkallar, den skada som tillfogas enskilda liv och dess inflytande på fördröjande av våra amerikanseringsprogram. Förvägrade rättvisa är icke blott negativt i sin verkan; den befördar verksam bedrägeri och oärlighet. Samvetslösa arbetsgivare, som se löntagarer oför många att tillfingna sig betalning, ha med berätt mot hyrt arbetare utan ringaste avsikt att betala dem. Några arbetsgivare, som själva äro fattiga, söka på detta sätt få ett övertag. Det skola vi medela det mest viktiga."

Lämnar tidningsmannabanan. Mr. J. A. Eastland har sått sitt tryckeri och sin tidning i Karlstad, Minn., till en mr Berg där i staden. Av en kollega där i staden får han det visor det att han var oförsäkrad kamps för vad han ansåg vara rätt.

En upplöst Arbetarekonferens

Ny konferens planeras.

Den nu hållna har icke lyckats åstadkomma fred mellan kapital och arbete; den nya måste få annan organisation.

Det industriella läget i Forenta Staterna är verkligen för närvarande i alla högsta grad bekymmersamt. Som vi förut omtalat hade en industriell konferens sammankallats för att söka slå en bro över klyftan mellan kapital och arbete. Men det misslyckades totalt. Sedan delegater, som representerade arbetargruppen, väckt sina förslag bland vilka även var det att fackföreningarna skulle få erkännande av arbetsgivarna, framkommo de delegaterna, som representerade arbetsgivarna, med förslag, som gåt ut på, "att ingen arbetsgivare skall uppfordras att underhandla med män eller grupper av män vilka icke äro hans arbetare eller valda av dessa."

Samtliga förslagen överlämnades till arbetsutskottet på femton personer, där man sedan bemodade sig av alla krafter att kunna viona enighet mellan de olika åsikterna och få till stånd något kompromissförslag, kring vilket alla kunde ena sig. Det blev under diskussionen i utskottet allt mer tydligt, att denna fråga skulle bli konferensens viktigaste fråga.

Konferensen behandlade förnämli gäst den väckta motiven om uppgör else i den stora strejken bland järnverksarbetarna och man stod just i begrepp att fatta beslut i frågan, då kl befanns vara 5:30 e. m., eller den tid, som i början bestämdes för förhandlingarnas avslutande för dagen. Avskottet uppskots därför till följande dag. Då konferensen skulle upptaga frågan om stälstrelsens avveckling, som lämnades oavgjord dagen förut, befanns det att starka krafter varit i rörelse för att undanroja de faror, som syntes hota konferensen i samband med denna fråga. Konferensen beslutade att uppskjuta behandlingen av frågan till dess arbetsutskottet avlämnat sitt förslag i frågan om kollektivt arbetsavtal. Beslutet fattades av de grupper som representera arbetarna och allmänheten, under det den grupp som representerar arbetsgivarna röste stadt nej. Så kom krisen. Samuel Gompers med arbetargruppen drog sig helt ifrån konferensen. Efter ett tal, i vilket han höll kapitaliets grupp ansvarig för brytningen och förklarade att den bytte samma åsikter som i W. W. Leide Gompers uttåg ur salen för arbetargruppen. "Jag har själv uttalat min svansång. Ni har lag tillfäst oss ut i denna konferens. Vi kunna icke längre ståna, lydde hans avslutningsord. Konferensens ordförande, irrikesminister Lane, sökte rädda situationen av konferensen och tillkännagav att den skulle fortsätta med kapitalens och allmänhetens grupper varefter den journerades till följande dag.

Man gjorde då nya försök — detta på presidentens speciella uppmaning — men även det misslyckades. Och nu har regeringen, på tillstyrkan av allmänhetens grupp, beslutat tillkalla en ny konferens, vilken skulle bestå av femton medlemmar, "de mest framstående amerikanerna", vilka skulle utses av kabinetten och underkastas presidentens prövning och gillande.

Någon tid blev ej bestämd. Om den så snabbt avslutade tillställningen uttrydde irrikesministern Lane. "Industriekonferensen kom aldrig riktigt i gång. Den dog vid sin födelse, emedan frågor uppstod, som den ej kunde besvara. Detta bör dock icke göra slut på försöket att avgöra arbetarefrågan med lugnt förstånd i stället för våld. Äck om vi hade några dagar med riktigt sunt förnuft, då vimele med riktigt och sunt omdöme och utan bittrhet eller kansler kunde uppstå vara problem och mota dem med vår traditionella förhoppning och tillit."

Gverdad är i blodet på oss, en stor villighet att riskera där vi ej ha rätt därtill. Vi skola lida för detta anfall av hysteriskt självförtröende på alla områden. Jag önskar se en ny konferens av ledande huvuden som tänka på praktiskt vis, ett verkligt national-forsvar mot det stora inbördeskrig, vilket somliga synas tro vara en annan undviktig konflikt."

Förvarade i sin bostad. Om nu tror hr Johansson att den unga damen varit identisk med fröken Dagmar Gysser. Det egendomliga är emellertid att hr Johanssons skildring av den unga damens dräk och utseende inte stämmer in på fröken Gysser. Polisen har för övrigt varit nog ålskvärd att låta hr Johansson titta på fröken Gysser i fängelset, utan att han därvid kunnat i henne igenkänna den dam som ställd honom med utbudet av de fina och dyrbara juvelerna. Man bör således lugnt kunna utgå ifrån att den färdiga hr Johansson svävat i lute varit så värt överhängande.

Jerusalem har 17 gånger helt eller delvis ödelagts av eld, och varje gång har det varit av fiender, som belagrat och intagit staden.

HÄLSINGEDRAMAT. I vårt nummer för den 2